

ด่วนที่สุด

ที่ กษ 0901 / 223

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ

8 มกราคม 2547

เรื่อง โครงการแปลงสวนยางเป็นทุน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการแปลงสวนยางเป็นทุน 1 ชุด

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความประสงค์เสนอ “โครงการแปลงสวนยางเป็นทุน” ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติและให้กระทรวงดำเนินการโครงการ สาระสำคัญของโครงการประกอบด้วย

1. เรื่องเดิม

1.1 ปัจจุบันมีเกษตรกร 43,225 ราย ปลูกยางพารา(ต่อไปใช้คำว่า “ยาง”) ในเขตป่าสงวนพื้นที่ประมาณ 1 ล้านไร่ แต่กลับไม่มีสิทธิในการเป็นเจ้าของไม้ยาง และไม่สามารถเข้าโครงการสงเคราะห์ปลูกแทนยางได้ทั้งที่มีส่วนในการจ่ายเงินสงเคราะห์ปลูกแทน (cess) ให้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)

1.2 สำหรับเจ้าของสวนยางสงเคราะห์ 486,760 ราย ที่ต้นยางมีอายุกว่า 15 ปี พื้นที่ประมาณ 5.9 ล้านไร่ และยังไม่สามารถนำมูลค่าของไม้เข้าสู่แหล่งทุนที่เป็นระบบได้เช่นกัน

2. ข้อเท็จจริง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำ “โครงการแปลงสวนยางเป็นทุน” เพื่อจัดการสวนยางในป่าสงวน ในสวนยางสงเคราะห์ และการสร้างมูลค่าไม้ยาง ตลอดจนสร้างโอกาสให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

3. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.1 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และระเบียบกรมป่าไม้ที่ออกตามในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

3.2 มติคณะกรรมการบริหารกิจการองค์การสวนยาง เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2546 “ อนุมัติให้ อ.ส.ย. ทำการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์พื้นที่สวนยางพาราของเกษตรกรในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่ คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ และนำมาจัดสรรให้เกษตรกรตามกฎหมาย กฏเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการปฏิบัติของ อ.ส.ย. ไม่เกินรายละเอียด 30 ไร่ “

4.สาระสำคัญของโครงการแปลงสวนยางเป็นทุน

4.1 วัตถุประสงค์

เพื่อแปลงไม้ยางของเกษตรกรที่อยู่ในเขตป่าสงวน และของเจ้าของสวนยางสงเคราะห์เป็นทุนและเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับไม้ยาง และอุตสาหกรรมไม้ยาง

4.2 เป้าหมาย

มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ 529,985 ราย ใน 17 จังหวัด พื้นที่สวนยาง 6,947,931 ไร่ แยกเป็นเกษตรกร 43,225 ราย พื้นที่ปลูกยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ 1,002,100 ไร่ และ เจ้าของสวนยางสงเคราะห์ 486,760 ราย ที่ต้นยางพารามีอายุกว่า 15 ปี พื้นที่ 5,945,831 ไร่ และเกษตรกรที่กล่าวข้างต้นสามารถเข้าสู่แหล่งทุนได้ นอกจากนั้นจะสามารถเพิ่มปริมาณไม้ยางแปรรูปจากปัจจุบันปีละ 6.91 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็น 15.67 ล้านลูกบาศก์เมตรได้ในปี 2553

4.3 วิธีดำเนินงาน

แบ่งเกษตรกรปลูกยางเป็น 2 กลุ่ม คือ

4.3.1 กลุ่มที่ 1 “โครงการสวนยางเอื้ออาทร” เป็นเกษตรกรที่ปลูกยางในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยองค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) เป็นผู้ขอเข้าทำประโยชน์ (ตามนัยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507) และนำมาจัดสรรให้กับเกษตรกรที่ปลูกยางพาราไม่เกินรายละ 30 ไร่ ระยะเวลาร่วมโครงการ 25 ปี ซึ่งเกษตรกรจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการปฏิบัติที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด และ อ.ส.ย. จะเป็นผู้นำไม้ยางพาราและน้ำยางออกจากป่าข้างต้น จัดระบบการสงเคราะห์สวนยางทั้งหมดให้เกษตรกร และรับซื้อไม้ยางจากเกษตรกรราคาตลาด ในราคาไม่ต่ำกว่าไร่ละ 30,000 บาท เมื่อสวนยางมีไม้ยางที่ได้คุณภาพ มาตรฐานไม้ และหลักเกณฑ์ที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด

4.3.2 กลุ่มที่ 2 เป็นเจ้าของสวนสงเคราะห์ โดยสมัครเข้าร่วมโครงการกับ อ.ส.ย.

4.4 การกำหนดมาตรฐาน

ให้กรมวิชาการเกษตรร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดมาตรฐานกลางคุณภาพไม้ยางและราคาไม้ยาง

4.5 การออกเอกสารสิทธิ

ให้ สกย. สำรวจและรังวัดสวนยาง และให้กรมวิชาการเกษตรจดทะเบียนและออกเอกสารสิทธิในนาม “การยางแห่งประเทศไทย(กยท.)” ให้กับเกษตรกรกลุ่มที่ 1 มีซึ่งจะได้รับเอกสาร 2 ประเภท คือ กยท.1 เป็นเอกสารรับรองสิทธิสวนยาง และ กยท.2 เป็นเอกสารรับรองมูลค่าไม้ยาง และให้กับเกษตรกรกลุ่มที่ 2 จะได้รับ กยท.2 และเกษตรกรทั้งสองกลุ่มสามารถนำ กยท.1 และ กยท.2 ไปยื่นขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้

4.6 การประเมินมูลค่าไม้ยาง

ให้เอกชนผู้มีใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินมูลค่าไม้ยาง

4.7 การเข้าถึงแหล่งทุน

อ.ส.ย.จะจัดระบบและนำไม้ยางทั้งหมดของโครงการเข้าขอทุนจากสถาบันการเงิน และทำหน้าที่เป็น clearing house ให้กับสถาบันการเงินที่จัดทุนให้เกษตรกร

4.8 ระยะเวลาดำเนินงาน

แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

4.8.1 ระยะเร่งด่วน 7 ปี (2547-2553) : โครงการสวนยางเชื้ออาหาร โดยในปี 2547 ต้องออกเอกสาร กยท.1 และ กยท.2 ให้แล้วเสร็จ และเริ่มจัดระบบการสงเคราะห์ ปีละ 140,000 ไร่ ตั้งแต่ปี 2547-2553

4.8.2 ระยะเวลาปกติ สำหรับสวนยางสงเคราะห์ตั้งแต่ 2547 เป็นต้นไป

5. งบประมาณ

วงเงินรวม 1,910.68 ล้านบาท แยกเป็น

5.1 เงินงบประมาณที่ต้องจัดสรรให้กรมวิชาการเกษตรเพื่อดำเนินการออกเอกสารสิทธิ(สำรวจรังวัด และออกเอกสารรับรอง) ประมาณการไร่ละ 50 บาท เป็นเงิน 347.40 ล้านบาท ในระยะเวลา 5 ปี 2547-2551

5.1.1 ปี 2547 พื้นี่ 1,547,931 ไร่ เงิน 77.40 ล้านบาท

5.1.2 ปี 2548 พื้นี่ 1,560,000 ไร่ เงิน 78.00 ล้านบาท

5.1.3 ปี 2549 พื้นี่ 1,280,000 ไร่ เงิน 64.00 ล้านบาท

5.1.4 ปี 2550 พื้นี่ 1,280,000 ไร่ เงิน 64.00 ล้านบาท

5.1.5 ปี 2551 พื้นี่ 1,280,000 ไร่ เงิน 64.00 ล้านบาท

5.2 เงินค่าประเมินมูลค่าไม้ยาง 1,563.28 ล้านบาท ซึ่งเกษตรกรเป็นผู้จ่าย แยกเป็น

5.2.1 สวนยางโครงการเชื้ออาหาร ให้หักจากเงิน Cess (1 ล้านไร่) 225.47 ล้านบาท

5.2.2 เจ้าของสวนยางสงเคราะห์เป็นผู้จ่ายเอง (5.9 ล้านไร่) 1,337.81 ล้านบาท

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เกษตรกร 529,985 ราย ใน 17 จังหวัด ที่ปลูกยาง 6,947,931 ไร่ สามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ คิดเป็นเงินทุน 207,000 ล้านบาท

6.2 สามารถเพิ่มมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ยาง จากมูลค่าในปัจจุบัน 28,716 ล้านบาท เป็น 76,380 ล้านบาท ในปี 2553 หรือ เพิ่มขึ้น 47,664 ล้านบาท

6.3 รวมเงินทุนทั้งระบบ 254,664 ล้านบาท

7. การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุน

การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุน เฉพาะในกรณีสวนยางในป่าสงวน 1 ล้านไร่ ที่ อ.ส.ย. เป็นผู้ซื้อไม้ยาง และนำไปร่วมลงทุนกับเอกชนในการผลิตไม้ยางแปรรูป (ไม่รวมรายได้ที่เกิดจากไม้ขนาดเล็ก เศษไม้ ปีกไม้ และลงทุนเฟอร์นิเจอร์ไม้ยาง ,MDF และ particle board)เป็นผลตอบแทนที่คุ้มค่าเพราะมีค่า B/C Ratio = 1.17 และ IRR = 17%

8. ความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรี

8.1 อนุมัติโครงการ

8.2 อนุมัติให้ อ.ส.ย.เป็นผู้เข้าทำประโยชน์ในสวนยางที่ปลูกในป่าสงวนแห่งชาติ (ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507) หรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ และนำมาจัดสรรให้เกษตรกรตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

8.3 เห็นชอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมวิชาการเกษตร) ดำเนินการโครงการ

8.4 ให้สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณ ปี 2547-2551 ให้กรมวิชาการเกษตร 347.40 ล้านบาท ตามข้อ 5.1

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเห็นชอบตามความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในข้อ 8 ต่อไป พร้อมหนังสือได้แนบรายละเอียดของโครงการมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ เทพสุทิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมวิชาการเกษตร

โทร. 0-2579-9636

โทรสาร 0-2940-5528

โครงการแปลงสวนยางเป็นทุน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ
สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน(องค์การมหาชน)

.....

1. เหตุผลและความจำเป็น

ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางพารา (ต่อไปใช้คำว่า "ยาง") ประมาณ 13.5 ล้านไร่ แยกเป็น สวนยางที่มีกรรมสิทธิ์ที่ดิน 12.5 ล้านไร่ ใน 17 จังหวัดและสวนยางในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ 1 ล้านไร่ ใน 15 จังหวัด ในปี 2545 ผลิตรยางได้ 2.58 ล้านตัน มีมูลค่าการส่งออกทั้งระบบ 154,587 ล้านบาท (ร้อยละ 22.59 ของมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออก) แยกเป็น อุตสาหกรรมยางแปรรูปขึ้นรูป 71,461 ล้านบาท อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง 54,410 ล้านบาท และผลิตภัณฑ์ไม้ยาง 28,716 ล้านบาท

ปัญหาของเกษตรกร คือ เกษตรกรจำนวน 43,225 ราย ปลูกยางในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ในพื้นที่ประมาณ 1 ล้านไร่ แต่กลับไม่มีสิทธิในการเป็นเจ้าของไม้ยาง และไม่สามารถปลูกแทนยางเก่าที่ต้นยางมีอายุมากกว่า 20 ปี ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนของรัฐ เพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มรายได้และความมั่นคงให้กับตนเองได้ ทั้งที่ยังมีทรัพยากรที่เป็นไม้ยางอยู่ และมีส่วนในการจ่ายเงินสงเคราะห์ปลูกแทน (cess) ให้กับ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เหมือนเช่นสวนยางที่มีเอกสารสิทธิ์ทั่วไป

สำหรับเจ้าของสวนยางจำนวน 486,760 ราย ที่ปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดีแล้ว และปัจจุบันต้นยางมีอายุมากกว่า 15 ปี ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยาง ประมาณ 5.9 ล้านไร่ แม้ว่าจะสามารถได้รับเงินสงเคราะห์ปลูกแทนยางเมื่อโค่นต้นยางเก่าของตนเองแต่กลับยังไม่สามารถนำมูลค่าของไม้เข้าสู่แหล่งทุนที่เป็นระบบได้เช่นกัน

ในส่วนของภาคอุตสาหกรรมไม้ยาง กล่าวได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีอนาคต และไทยสามารถเป็นผู้นำของโลกในด้านนี้ได้ เพียงแต่ต้องเพิ่มปริมาณไม้ยางแปรรูปเพื่อเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิต ไม้ Veneer (ไม้อัด) ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ เฟอร์นิเจอร์ ของเด็กเล่น ของใช้ในครัวเรือน ไม้ MDF และ แผ่น Particle board ที่ปัจจุบันผลิตได้ 9 - 10 ล้าน ลบ.ม. ต่อปี เป็นประมาณ 15 ล้าน.ลบ.ม ในอีก 7 ปีหน้า

สิ่งที่กล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า การจัดการสวนยางในป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ การสร้างมูลค่าไม้ยางในสวนยางสงเคราะห์ และการเพิ่มปริมาณไม้ยางแปรรูป เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สามารถสร้างโอกาสให้เกษตรกรที่ปลูกยางในป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ และเจ้าของสวนสงเคราะห์สามารถเข้าถึงแหล่งทุน และสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกรในการตัดสินใจเลือกขายไม้ยางให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุดโดยไม่ต้องเร่งขายไม้ยางและถูกกดราคาไม้เหมือนเช่นที่ผ่านมา นอกเหนือจากการสร้างความมั่นคงให้กับอุตสาหกรรมไม้ยาง ดังนั้นโครงการแปลงสวนยางเป็นทุนที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอ จึงรองรับสิ่งที่กล่าวข้างต้น

2. วัตถุประสงค์

- 2.1. เพื่อแปลงไม้ยางของเกษตรกรที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติเป็นทุน
- 2.2. เพื่อแปลงไม้ยางของเจ้าของสวนยางสงเคราะห์เป็นทุน
- 2.3. เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับไม้ยาง และอุตสาหกรรมไม้ยาง

3. เป้าหมาย

- 3.1. เกษตรกร จำนวน 529,985 ราย ใน 17 จังหวัดที่ปลูกยางในพื้นที่ 6,947,931 ไร่ เข้าสู่แหล่งทุนได้ แยกเป็น เกษตรกร 43,225 ราย ใน 15 จังหวัด ที่ปลูกยางในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ 1,002,100 ไร่ และ เจ้าของสวนยางสงเคราะห์ 486,760 ราย ใน 17 จังหวัด ที่ต้นยางมีอายุกว่า 15 ปี พื้นที่ 5,945,831 ไร่
- 3.2. กำหนดโค่นต้นยางที่มีอายุมากกว่า 15 ปี ปีละ 420,000 ไร่ โดยใช้เงิน Cess แยกเป็นสวนยางในป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ปีละ 140,000 ไร่ ต่อปี และสวนยางสงเคราะห์ ปีละ 280,000 ไร่ คาดว่าจะเพิ่มปริมาณไม้ยางแปรรูปจากปัจจุบันปีละ 6.91 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็น 15.67 ล้านลูกบาศก์เมตรได้ในปี 2553

4. วิธีดำเนินงาน

4.1 การแปลงสวนยางเป็นทุน

แบ่งเกษตรกรปลูกยางออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1. โครงการสวนยางเอื้ออาทร เป็นเกษตรกรที่ปลูกยางในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ และกลุ่มที่ 2 เจ้าของสวนยางสงเคราะห์

กลุ่มที่ 1. โครงการสวนยางเชื้ออาหาร

- 1) มีเกษตรกร 43,225 ราย ปลูกยางในป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ 1 ล้านไร่ ใน 15 จังหวัด และกำหนดให้เกษตรกรทุกรายต้องเข้าร่วมโครงการ
- 2) องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) เป็นผู้ขอเข้าทำประโยชน์ในป่าสงวนแห่งชาติซึ่งเป็นสวนยางทั้งหมดจากกรมป่าไม้หรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ไม่รวมสวนยางในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามนัยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507
- 3) อ.ส.ย. เป็นผู้ขอเข้าทำประโยชน์ และนำมาจัดสรรให้กับเกษตรกรที่ปลูกยางไม่เกินรายละ 30 ไร่ ระยะเวลาร่วมโครงการ 25 ปี ซึ่งเกษตรกรจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการปฏิบัติที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด และ อ.ส.ย.เป็นผู้ทำไม้ยางและน้ำยางออกจากป่าโดยปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของกรมป่าไม้
- 4) อ.ส.ย.เป็นผู้บริหารและจัดการระบบการสงเคราะห์ และระบบการโค่นต้นยาง เพื่อโค่นต้นยางได้ ปีละ 140,000 ไร่ และการโค่นไม่มีผลกระทบต่อราคาไม้ยางในตลาด
- 5) อ.ส.ย.จะเป็นผู้รับซื้อไม้ยางจากเกษตรกรราคาตลาด ในราคาไม่ต่ำกว่าไร่ละ 30,000 บาท เมื่อสวนยางมีไม้ยางที่ได้คุณภาพ มาตรฐานไม้ และหลักเกณฑ์ที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด
- 6) อ.ส.ย. เป็นผู้บริหารไม้ยางทั้งหมดของโครงการและติดต่อสถาบันการเงิน เพื่อประเมินมูลค่าไม้ยาง จัดสรรเงินทุนให้กับเกษตรกร และทำหน้าที่เป็น Clearing house ของโครงการ
- 7) สกย.จ่ายเงินสงเคราะห์ให้ในอัตรา 6,800 บาทต่อไร่ ตามเงินงวดที่ สกย.ปรับใหม่ และเป็นผู้ควบคุมการปลูกแทนเหมือนสวนสงเคราะห์ปกติ

กลุ่มที่ 2. เจ้าของสวนยางสงเคราะห์

มีเกษตรกร 486,760 ราย พื้นที่สงเคราะห์ 5,945,831 ไร่ สามารถเข้าร่วมโครงการได้ แยกเป็น

- 1) มีเกษตรกร 379,160 ราย(ต้นยางอายุเกิน 15 ปี)ปลูกยางในพื้นที่ 4,545,831 ไร่ ใน 17 จังหวัด และเข้าโครงการด้วยความสมัครใจ โดยยื่นความประสงค์ที่ สกย.
- 2) เกษตรกรประมาณ 107,600 ราย ที่สวนยางจะทยอยมีอายุครบ 15 ปี ต้องได้รับการสงเคราะห์ประมาณปีละ 280,000 ไร่ ในระยะเวลา 5 ปี พื้นที่ 1,400,000 ไร่

- 3) อ.ส.ย.เป็นผู้บริการและจัดการไม้ยางที่เข้าโครงการ และ เป็นผู้ซื้อไม้ยางในเกณฑ์ราคาเดียวกับเกษตรกรกลุ่มที่ 1
- 4) สกย.จะปลูกแทนสวนยางตาม ข้อ 3) ได้ประมาณ 280,000 ไร่ ต่อปี โดยจ่ายเงินค่าปลูกแทน 6,800 บาท/ไร่ ในอัตราและวงเงินที่กำหนดเดิม

4.2 การกำหนดมาตรฐานสวนและไม้ยาง

- 4.2.1 กรมวิชาการเกษตรร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดมาตรฐานสวนยางและไม้ยาง โดยพิจารณาเรื่อง อายุต้นยาง ขนาดต้นยาง คุณภาพทางกายภาพของต้นยาง ระยะทางการขนส่ง และค่าใช้จ่ายการขนย้ายไม้ยางเป็นหลัก

เส้นผ่าศูนย์กลาง (นิ้ว)	ราคาไม้ (บาท/ไร่)
ไม่ต่ำกว่า 6	30,000
ไม่ต่ำกว่า 8	40,000
ไม่ต่ำกว่า 10	50,000

- 1) มีต้นยางได้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่กำหนดข้างต้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของต้นยางทั้งหมด
- 2) วัดขนาด ณ 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน
- 3) จำนวนต้นยาง 64 ต้น/ไร่
- 4) เป็นราคา ณ สวนยาง หลังจากหักค่าใช้จ่ายในการขนย้ายไม้ระยะทางที่เป็นจริง

- 4.2.2 มาตรฐานที่กำหนดจะใช้เป็นมาตรฐานกลางในการพิจารณาราคาไม้ยาง

4.3 การรับรองสิทธิ์ที่ดินและทุน

- 4.3.1 กรมวิชาการเกษตรร่วมกับ สกย. สำรวจและรังวัดสวนยางในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ
- 4.3.2 กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้จดทะเบียนและออกเอกสารสิทธิ์ในนาม " การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) " โดยใช้ พระราชบัญญัติ ควบคุมยาง พ.ศ. 2542
- 4.3.3 เอกสารสิทธิ์ มี 2 ประเภท คือ
 - 1) กยท.1 เป็นเอกสารรับรองสิทธิสวนยาง
 - 2) กยท.2 เป็นเอกสารมูลค่าไม้ยาง

- 4.3.4 เกษตรกรในป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ได้รับ กยท.1 และ กยท.2 และเจ้าของสวนยางสงเคราะห์ได้รับ กยท.2 และนำ กยท.1 และ กยท.2 ไปยื่นขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้

4.4 การประเมินมูลค่าและการจัดสรรเงินทุน

- 4.4.1 เอกชนผู้มีใบอนุญาตประเมินทรัพย์สินเป็นผู้ประเมินมูลค่าไม้ยางของเกษตรกรที่เข้าโครงการ ให้กับสถาบันการเงิน
- 4.4.2 เกณฑ์การประเมินให้เป็นไปตามมาตรฐานกลางที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด
- 4.4.3 สถาบันการเงินจัดทุนให้เกษตรกรตามมูลค่าไม้ยางประเมิน(ตามระเบียบของโครงการแปลง สิทธิทรัพย์เป็นทุน)
- 4.4.4 อ.ส.ย. เป็น Clearing house ของโครงการ

5. ระยะเวลาดำเนินงานโครงการ

5.1. ระยะเร่งด่วน : โครงการสวนยางเอื้ออาทร ระยะเวลา 7 ปี (2547-2553)

- 5.1.1 ในปี 2547 อ.ส.ย. ต้องทำการขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ จัดสรรที่ดิน ออกเอกสารสิทธิสวนยางและ ไม้ยาง (กยท. 1 และ กยท. 2) และจัดระบบการสงเคราะห์สวนยางทั้งหมด
- 5.1.2 เริ่มโค่นต้นยางปีละ 140,000 ไร่ ตั้งแต่ปี 2547 จนครบ 1 ล้านไร่ในปี 2553
- 5.1.3 อ.ส.ย.เป็นผู้ดำเนินการแปลงสวนยางในป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติให้เป็นทุน

5.2 ระยะปกติ : สวนสงเคราะห์ ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นไป

- 5.2.1 กำหนดให้ อ.ส.ย. ออกเอกสารสิทธิไม้ยางทั้ง 5.9 ล้านไร่ ให้เสร็จในปี 2548
- 5.2.2 เริ่มโค่นต้นยางปีละ 280,000 ไร่ ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นไป

6. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และระเบียบกรมป่าไม้ที่ออกตามในมาตรา 16 แห่ง พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และกฎหมายป่าไม้ที่เกี่ยวข้อง
- 6.2 มติคณะกรรมการบริหารกิจการองค์การสวนยาง เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2546 " อนุมัติให้ อ.ส.ย. ทำการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์พื้นที่สวนยางของเกษตรกรในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่

คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ และนำมาจัดสรรให้เกษตรกรตามกฎเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการปฏิบัติของ อ.ส.ย. ไม่เกินรายละ 30 ไร่ “

7. งบประมาณ

ดำเนินการตั้งแต่ปี 2547 – 2551 เป็นเงินรวม 1,910.68 ล้านบาท จำแนกเป็น

7.1. งบดำเนินการของกรมวิชาการเกษตรที่สำนักงานประมาณจัดสรรให้เพิ่มเติมจากงบปกติ 347.40 ล้านบาท (ค่าสำรวจ ไร่/ไร่)และออกเอกสารสิทธิ์ กยท.1 และ กยท.2 ในอัตราไร่ละ 50 บาท ดังนี้

ปี พ.ศ.	พื้นที่(ไร่)	งบประมาณ (ล้านบาท)
2547	1,547,931	77.40
2548	1,560,000	78.00
2549	1,280,000	64.00
2550	1,280,000	64.00
2551	1,280,000	64.00
รวม	6,947,931	347.40

7.2. ค่าประเมินมูลค่าไม้ยางที่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเป็นผู้จ่ายในอัตรา 225 บาทต่อไร่
จำแนกเป็น

7.2.1. สวนยางในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ
พื้นที่ 1,002,100 ไร่ เป็นเงินรวม 225.47 ล้านบาท(อ.ส.ย.หักชำระจากเงิน Cess)

7.2.2. สวนยางสงเคราะห์ พื้นที่ 5,945,831 ไร่ เป็นเงินรวม 1,337.81 ล้านบาท(เกษตรกรชำระจาก
เงินตนเอง)

8. หน่วยงานรับผิดชอบ

8.1 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

8.1.1 กรมวิชาการเกษตร

8.1.2 องค์การสวนยาง

8.1.3 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

8.2 สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน(องค์การมหาชน)

8.3 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.3.1 กรมป่าไม้

8.4 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

8.5 สถาบันการเงิน

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

9.1 เกษตรกร 529,985 ราย ใน 17 จังหวัด ที่ปลูกยาง 6,947,931 ไร่ สามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ คิดเป็นเงินทุน 207,000 ล้านบาท โดยแยกเป็น

9.1.1 เกษตรกรในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ 1 ล้านไร่ จำนวน 43,225 ราย มีทุนจากไม้ยาง 30,000 ล้านบาท และได้รับเงินสงเคราะห์ปลูกแทนอีก 6,800 ล้านบาท รวมเป็นเงิน 36,800 ล้านบาท

9.1.2 เจ้าของสวนสงเคราะห์ 5.9 ล้านไร่ จำนวน 486,760 ราย มีทุนจากไม้ยาง 170,200 ล้านบาท

9.2 สามารถเพิ่มมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ยางเช่น ไม้ Veneer ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ เฟอร์นิเจอร์ของเด็กเล่น ของใช้ในครัวเรือน MDF และแผ่น Particle board จากมูลค่าในปัจจุบัน 28,716 ล้านบาท เป็น 76,380 ล้านบาท ในปี 2553 หรือ เพิ่มขึ้น 47,664 ล้านบาท

9.3 รวมวงเงินทุนทั้งระบบ 254,664 ล้านบาท

10. การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุน

การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุน 7 ปี เฉพาะกรณี อ.ส.ย. เป็นผู้จัดการไม้ยางในพื้นที่ 1 ล้านไร่ ที่ปลูกในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ และร่วมลงทุนกับเอกชนในการผลิตเฉพาะไม้ยางแปรรูป (ไม่รวมรายได้ที่เกิดจากการจำหน่ายไม้ขนาดเล็ก เศษไม้ และปึกไม้ และการร่วมลงทุนกับเอกชนในการผลิตเฟอร์นิเจอร์, MDF และ particle board) พบว่าการลงทุนครั้งนี้ อ.ส.ย. ได้ผลตอบแทนคุ้มค่า (ตาราง 1)

10.1 ค่า Net Present Value : NPV = 4,893.38 ล้านบาท

10.2 ค่า B/C Ratio = 1.17

10.3 ค่า Internal Rate of Return : IRR = 17%

ตารางที่ 1. การลงทุนซื้อไม้ท่อนยางพาราเพื่อผลิตไม้แปรรูป

ปีที่	ปีพ.ศ.	พื้นที่ตัดโค่น (ล้านไร่)	ต้นทุนไม้ท่อน			ต้นทุนไม้ท่อนแปรรูป			รายได้ไม้แปรรูป			ผลตอบแทนสุทธิ(ล้านบาท)	
			ปริมาตรไม้ท่อน (ล้าน ลบ.ม)	ราคาไม้ท่อน (บ/ลบ.ม)	เป็นเงินรวม (ล้านบาท)	ปริมาตรไม้แปรรูป (ลบ.ม/ไร่)	ต้นทุนแปรรูป (บ/ลบ.ม)	ต้นทุนรวม (ล้านบาท)	ไม้แปรรูป (ลบ.ม/ไร่)	ราคาขาย (บ/ลบ.ม)	เป็นเงินรวม (ล้านบาท)	มูลค่าในอนาคต(FV) อนาคต(FV)	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ(NPV)
1	2547	0.14	5.60	750	4,200	6.55	1,600	1,467	6.55	7,260	6,657	990.22	900.21
2	2548	0.14	5.60	750	4,200	6.55	1,600	1,467	6.55	7,260	6,657	990.22	818.32
3	2549	0.14	5.60	750	4,200	6.55	1,600	1,467	6.55	7,260	6,657	990.22	743.95
4	2550	0.14	5.60	750	4,200	6.55	1,600	1,467	6.55	7,260	6,657	990.22	676.32
5	2551	0.14	5.60	750	4,200	6.55	1,600	1,467	6.55	7,260	6,657	990.22	614.83
6	2552	0.14	5.60	750	4,200	6.55	1,600	1,467	6.55	7,260	6,657	990.22	558.98
7	2553	0.16	6.40	750	4,800	6.55	1,600	1,677	6.55	7,260	7,608	1,131.68	580.78
รวม		1.00	40.00		30,000			10,480			47,553	7,073.00	4,893.38

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ธันวาคม 2546

ค่า NPV 4,893 ล้านบาท
ค่า B/C ratio 1.17
ค่า IRR 17%